

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A. Μετάφραση

Δεν χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των Σικανών και των Πελασγών, που λένε πως ήταν οι πρώτοι κάτοικοι της Ιταλίας, αλλά τη γλώσσα της εποχής τους. Εσύ, όμως, χρησιμοποιείς γλώσσα που έχει πέσει σε αχρηστία (που είναι απαρχαιωμένη) εδώ και πολλά χρόνια, σαν να μιλούσες τώρα με τη μάνα του Ευάνδρου, επειδή δεν θέλεις να ξέρει και να καταλαβαίνει κανείς τι λες. Ανόητε άνθρωπε, γιατί δεν σωπαίνεις για να πετύχεις αυτό που θες; Λες όμως πως σου αρέσουν τα παλιά χρόνια, γιατί είναι τιμημένα και καλά και σεμνά. Έτσι, λοιπόν να ζεις, όπως οι παλιοί.

Μόλις ο Αύγουστος το πληροφορήθηκε, θέλησε να αποθαρρύνει τη θυγατέρα του απ' αυτή τη συνήθειά της. Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε απρόοπτα κι έπιασε τις κομμώτριες επ' αυτοφώρω. Παρόλο που ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορέματά τους, εν τούτοις ο Αύγουστος προσποιήθηκε πως δεν τις είδε κι άφησε την ώρα να κυλήσει με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία της. Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή.

B. Παρατηρήσεις

1. α. aetates
nostrae
vos
matrum
nullius
homines inepti
consiliis
veste
alium sermonem
tempora

β.

Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
multis	pluribus	plurimis
bona	melior	optima
antiqui	antiquiores	antiquissimi

2. α. Απαρέμφατα

- Ενεστώτα: loqui
Μέλλοντα: locuturum esse
Παρακειμένου: locutum esse
Σ. Μέλλοντα: locutum fore

- β. scito (το sci δεν χρησιμοποιείται)
placuisset
fuistis

faciendi
interveniebam
opprimemus
visum iri
extractu
inducuntor
interrogatur
malit

3. α.

primi: είναι επιρρηματικό κατηγ. τάξης σειράς στο qui
sermone: είναι αντικείμενο στο uteris
antiquitatem: είναι υποκείμενο στο placere
viri: είναι υποκείμενο στο εννοούμενο vivebant
esse: είναι τελ. απαρέμφατο αντικείμενο στο mallet (ταυτοπροσωπία)

β. Sic ne vixeris
Sic noli vivere

γ. Philosophus hominem interrogat quin taceat ut consequatur, quod velit.
Philosophus hominem interrogavit quin taceret ut consequeretur, quod vellet.

4. α. “Proinde quasi cum matre Evandri nunc loquaris”.

Δευτερεύουσα υποθετική παραβολική πρόταση, η οποία εισάγεται με τον υποθετικό παραβολικό σύνδεσμο “proinde quasi” και εκφέρεται με υποτακτική, επειδή η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση. Η υποτακτική είναι χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (uteris) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν. Συντακτικά είναι επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει σύγκριση. (β' όρος σύγκρισης)

“Utrum post aliquot...calva”

Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική ουσιαστική πρόταση. Εισάγεται με το utrum...an και είναι ολικής άγνοιας διμελής. Εκφέρεται με υποτακτική όπως όλες οι πλάγιες ερωτήσεις, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης. Η υποτακτική (mallet) είναι χρόνου παρατατικού, γιατί εξαρτάται από το ιστορικού χρόνου interrogavit και εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν. Συντακτικά είναι έμμεσο αντικείμενο στο interrogavit.

β. coluisse

Ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα dicuntur

Υποκείμενό του είναι το qui (το ίδιο με αυτό του ρήματος dicuntur)

Το υποκείμενό του βρίσκεται σε πτώση ονομαστική γιατί έχουμε το φαινόμενο της άρσης του λατινισμού, δηλαδή δεν ισχύει ο λατινισμός που θέλει το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου σε αιτιατική, επειδή αυτό εξαρτάται από ρήμα λεκτικό παθητικής φωνής: το dicuntur.

**ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΒΑΚΑΛΗ.**